

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobce: **A. R.**
narozený X, státní příslušník Moldavské republiky
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2025, č. j. OAM-414/ZA-ZA11-ZA03-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. V této věci je předmětem soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného, jímž nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana.
2. Ze **správního spisu** vyplývá, že žalobce požádal dne 8. 4. 2025 o udělení mezinárodní ochrany. K žádosti uvedl, že je občanem Moldavské republiky a má moldavskou národnost. Pochází z města Soroca, kde pobýval naposledy před sedmi měsíci. Hovoří rumunsky

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. R.

a rusky. Vyznává pravoslavné křesťanství, občas chodí do kostela, jinak víru nepraktikuje. Nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl politicky aktivní. Je rozvedený, jeho syn (nar. 2012) je státním příslušníkem Ukrajiny,

kde se svou matkou žije. V srpnu 2024 žalobce odjel z Moldavska přes Rumunsko, kde strávil asi dva týdny, a dále přes Maďarsko a Slovensko až do České republiky, odkud již nevycestoval. V jiných státech EU nepobýval. Na Ukrajině má již asi 10 let stále platný trvalý pobyt. Cítí se zdrav a s ničím se neléčí. V roce 1996 byl v Moldavsku odsouzen za rvačku, dostal za to pokutu. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. K důvodům podání žádosti uvedl, že Soroca je na hranici s Ukrajinou, kde je válka. Je tam špatný život. Proto se mu rozpadlo manželství, nemohl rodinu uživit. Žádné další důvody nemá.

3. Při pohovoru dne 11. 4. 2025, za přítomnosti tlumočnice z ruského jazyka, žalobce vypověděl, že v zemi původu pracoval na stavbách, jezdil pracovat i do zahraničí. Na Ukrajině pracoval ve výrobě potahů na auta. O mezinárodní ochranu požádal, protože současná situace je kvůli válce a finančním problémům „*taková těžká*“. Zastává názor, že válka na Ukrajině se dotýká celého lidstva. Soroca hraničí s Ukrajinou, mnohokrát pozorovali, jak Rusko bombarduje ukrajinské území. Na jiné území v Moldavsku se nemohl odstěhovat, Kišiněv není od Ukrajiny daleko a současně tam není práce. V ČR se mu líbí více než jinde, rozumí jazyku. V Soroce měl hlavně ekonomické problémy než problémy spojené s válkou. Sám to nezažil, ale v televizi říkali, že někde u nich spadl dron. V Moldavsku by byl ochoten žít, pokud by tam bylo alespoň jako v ČR. V případě nutnosti návratu do vlasti by jel na Ukrajinu za svým synem, kterého by odvezl do Moldavska za prarodiči. Kromě rvačky v roce 1996 nikdy neměl problémy se státními nebo bezpečnostními orgány. V Moldavsku nikdy neměl problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Lidé tam jsou ale na sebe zlí a nepříjemní.
4. Po shromáždění dalších podkladů pro rozhodnutí (Informace OAMP ze dne 7. 1. 2025, *Moldavsko: Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí*; Informace OAMP ze dne 7. 5. 2025, *Moldavsko: Základní přehled o zemi*) žalobce ve vyjádření ze dne 23. 5. 2025 uvedl, že splňuje všechny zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Podle žalobce panuje v Moldavsku katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde pro civilní obyvatelstvo bezpečno. Moldavsko je ohroženo v důsledku invaze Ruské federace na Ukrajinu, a to zejména v Podněstří, kde došlo již k explozi dvou rozhlasových přijímačů. V dohledné době přitom nelze očekávat změnu situace k lepšímu, vycestování do Moldavska je pro žalobce aktuálně nebezpečné. Hrozilo by mu mučení, nelidské a ponižující zacházení, trestní stíhání nebo vážné ohrožení života a lidské důstojnosti z důvodu vystavení perzekucí a násilnostem.
5. Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím ze dne 5. 6. 2025 (dále „napadené rozhodnutí“) neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném do 30. 9. 2025. Vycházel z toho, že žalobce žádá o mezinárodní ochranu z ekonomických důvodů a z důvodu probíhající války na Ukrajině. Splnění podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu žalovaný neshledal, neboť žalobce ve své vlasti nevyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce výslovně sdělil, že nemá politické přesvědčení a nikdy nebyl politicky aktivní. Žalobce dále netvrdil žádné skutečnosti, které by zakládaly jeho důvodnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Sám žalobce uvedl, že v tomto ohledu neměl v Moldavsku nikdy potíže.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. R.

V případě žalobce s ohledem na jeho rodinnou a sociální situaci a zdravotní stav pak nebyl dán ani důvod pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 13 zákona o azylu ani pro udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. V případě doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu se žalovaný zabýval tím, zda žalobci hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy. Žalobci nehrozí újma formou popravky nebo trestu smrti, který v Moldavsku nelze uložit za žádný trestný čin. Tvrzení žalobce ohledně špatné ekonomické situace, množících se případů vražd a nebezpečí pro civilní obyvatelstvo nedosahují minimální úrovně závažnosti požadované pro naplnění pojmů mučení, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestu. Ekonomické důvody nejsou z hlediska udělení doplňkové ochrany relevantní. V Moldavsku se nachází několik státních agentur pro vyhledávání zaměstnání, současná vláda představila v roce 2023 program na podporu reintegrace občanů do společnosti. K tvrzení ohledně množících se vražd nepředložil žalobce žádné konkrétní důkazy a ani sám žalovaný nenalezl žádné informace nasvědčující tomu, že by byl život na území Moldavska z uvedeného důvodu nebezpečný. Pokud jde o obavu z probíhající války na Ukrajině, z informace OAMP ze dne 7. 5. 2025 vyplývá, že v Moldavsku aktuálně neprobíhá mezinárodní nebo vnitřní ozbrojený konflikt. Bezpečnostní situace v zemi zůstává stabilní. Žalobce nesdělil, že by během svého života žil nebo pobýval v separatistické oblasti Podněstří, ve vztahu k němuž je aktuální situace rovněž stabilizovaná. Pokud má žalobce obavu z války na Ukrajině, neboť žije v blízkosti státní hranice, může se přestěhovat do jiné části země, která je pod moldavskou státní kontrolou. Podle žalovaného tak žalobce nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu ani podle § 14b zákona o azylu za účelem sloučení rodiny.

Obsah podání

6. Žalobce se **žalobou** podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Uvádí, že se bojí návratu do země původu, jelikož tam panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, dochází zde k závažnému porušování lidských práv a není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo. Jedná o zemi, která je v ohrožení v důsledku vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. Situace v Podněstří je podobná situaci na Ukrajině a dá se očekávat, že se ještě zhorší. V proruském Podněstří došlo během ruské invaze na Ukrajinu ke střelbě z granátometů a ministerstvem státní bezpečnosti v hlavním městě Podněstří otřásla série explozí. Žalobce poukázal i na další incidenty, kdy dvě exploze vyřadily z provozu dvojici rozhlasových vysílačů v Podněstří. Vzhledem k uvedeným skutečnostem má žalobce důvodné obavy, že v případě návratu do země původu by byl ohrožen na životě. Bylo tedy na místě poskytnout mu mezinárodní ochranu, neboť jím uváděné okolnosti odůvodňují udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona. V této souvislosti žalobce namítá, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav věci a neopatřil si dostatek podkladů pro své rozhodnutí. Vzhledem k aktuálně špatné bezpečnostní situaci nelze Moldavsko označit za bezpečnou zemi původu.
7. **Žalovaný** se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Uvedl, že zohlednil aktuální situaci v Moldavsku, dostatečně zjistil skutkový stav a řádně posoudil žalobcem uváděné skutečnosti, které neopodstatňují udělení mezinárodní ochrany.

Posouzení věci soudem

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 32 odst. 1 zákona o azylu), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
9. K projednání věci soud nařídil k žádosti žalobce jednání, při kterém účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Neuvedli, že by cokoli relevantního změnilo. Důkazní návrhy nevznesli. Soud tedy vycházel z obsahu správního spisu [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS].
10. Žaloba **není důvodná**.
11. Ustálená judikatura NSS vychází z toho, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je samotný žadatel. Z obsahu jeho žádosti se pak v následujících fázích vychází a správní orgán zjišťuje skutkový stav v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí právě z žadatelovy žádosti, respektive z dalších jím uváděných tvrzení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41, a usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48, nebo ze dne 2. 6. 2020, č. j. 10 Azs 448/2019-34).
12. Žadatel je tím, kdo v řízení ve věci mezinárodní ochrany nese břemeno tvrzení, a jeho žádost je posuzována z hlediska skutečností, které označí jako důvody k jejímu podání (např. rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 Azs 214/2016-32, a ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65). Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení konkrétního žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a proč. V průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí (např. usnesení NSS ze dne 19. 7. 2016, č. j. 7 Azs 78/2016-23, nebo již citované usnesení č. j. 8 Azs 239/2018-39).
13. Žalobce v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a následně při pohovoru uváděl, že o mezinárodní ochranu žádá z ekonomických důvodů a z důvodu ozbrojeného konfliktu na území sousední Ukrajiny. Soud podotýká, že se žalovaný se všemi tvrzenými důvody dostatečně vypořádal a k jejich posouzení si obstaral příléhavé a aktuální podklady, které odpovídajícím způsobem hodnotil. Žalobce ostatně nijak nekonkretizoval, která skutková zjištění žalovaný nesprávně nebo nedostatečně vyhodnotil, ani proč jsou shromážděné podklady nedostatečné. Soud se proto neztotožňuje s žalobcem, že by napadené rozhodnutí nereagovalo na žalobcovu individuální situaci. Nutno podotknout, že žalobce ani nespecifikuje, jaké konkrétní okolnosti jeho případu měl žalovaný pominout. Ve stejné míře obecnosti, v jaké žalobce tuto námitku uplatnil, lze proto konstatovat, že není důvodná.
14. K namítaným ekonomickým problémům v zemi původu soud připomíná ustálenou judikaturu NSS, dle níž ekonomické obtíže – byť jistě mohou způsobovat žadateli reálné problémy v řadě oblastí života – nemohou založit důvody pro poskytnutí mezinárodní ochrany ve formě azylu dle § 12 zákona o azylu ani doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, a dále usnesení NSS ze dne 8. 9. 2020, č. j. 8 Azs 85/2020-27, odst. 9, a ze dne 19. 8. 2020, č. j. 6 Azs 185/2020-24, odst. 12). Mají-li ekonomické důvody žádosti nabýt relevance i z hlediska mezinárodní

ochrany, musí k nim přistoupit další okolnosti, například musí ekonomické problémy žadatele ohrožovat existenčně a zároveň by musely být skutečně výsledkem pronásledování žadatele z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu (srov. usnesení NSS ze dne 27. 8. 2008, č. j. 5 Azs 60/2008-69, a ze dne 23. 1. 2023, č. j. 10 Azs 321/2022-26, odst. 8). Žalobce však žádné takové zvláštní okolnosti netvrdil. Žalobce nijak nezpochybnil úvahu žalovaného, že může v zemi původu využít služeb státních agentur na vyhledávání zaměstnání nebo programu na reintegraci občanů do společnosti. Proto ani soud nemá za to, že by tyto důvody měly vést v případě žalobce k udělení mezinárodní ochrany. Chce-li žalobce pobývat na území ČR, aby zde mohl pracovat, musí postupovat jinými právními cestami, nikoli žádat o mezinárodní ochranu, která k těmto účelům neslouží.

15. Žalobce dále vyjádřil obavy z bezpečnostní situace v Moldavsku v důsledku ozbrojeného konfliktu na území sousední Ukrajiny.
16. Zcela shodnými žalobními body (v případech, v nichž vystupoval stejný právní zástupce jako v této věci) se správní soudy opakovaně zabývaly. Námitky ohledně zhoršující se bezpečnostní situace v Moldavsku, ať už v souvislosti s tvrzeným nárůstem počtu vražd a nebezpečím pro civilní obyvatelstvo, nebo v důsledku ruské agrese na Ukrajině, přitom neshledaly důvodnými (viz např. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2024, č. j. 22 Az 28/2023-45, Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2024, č. j. 2 Az 22/2023-31, Krajského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2025, č. j. 36 Az 2/2025-37, a ze dne 21. 3. 2025, č. j. 55 Az 5/2024-24, a usnesení NSS ze dne 21. 8. 2025, č. j. 7 Azs 104/2025-26, a ze dne 23. 10. 2025, č. j. 7 Azs 202/2025-28). Pouze ve stručnosti tedy soud konstatuje, že se žalovaný dostatečně zabýval obecnou bezpečnostní situací v Moldavsku a podrobně zdůvodnil, proč není v případě žalobce dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu. S ohledem na dostupné informace o zemi původu dospěl žalovaný ke správnému závěru, že bezpečnostní situace je zde stabilizována, a to včetně oblasti Podněstří, z které navíc žalobce ani nepochází. Nelze proto přisvědčit tvrzení žalobce, že je ohrožen na životě v důsledku incidentů, ke kterým v této autonomní oblasti dochází. Z podkladů shromážděných žalovaným neplyne, že by se množily násilné trestné činy a byla rozsáhle porušována lidská práva. Soudu není ani z jeho úřední činnosti známo, že by v současné době došlo k „přelití“ války z Ukrajiny do Moldavska či že by takový konflikt na jeho území bezprostředně hrozil. Ke svým tvrzením žalobce neoznačil žádné konkrétní důkazní návrhy. Nic tedy nenásvědčuje tomu, že by se situace v zemi, jak byla zjištěna žalovaným, měla zásadně změnit, a že by tudíž žalobci v zemi původu hrozilo nebezpečí ve smyslu § 14a zákona o azylu. Soud též souhlasí s úvahou žalovaného, že se případně žalobce může přestěhovat dále od hranice s Ukrajinou do jiné části země. Soud proto neshledal ani tuto námitku důvodnou.
17. Závěrem soud podotýká, že si je vědom rozsudku Soudního dvora EU ze dne 4. 10. 2024, C-406/22, *CV proti Ministerstvu vnitra České republiky*, v němž velký senát dovodil, že čl. 37 směrnice č. 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice) brání tomu, aby třetí země mohla být bezpečnou zemí původu, pokud některé části jejího území nesplňují materiální požadavky takového označení, jež uvádí příloha I této směrnice. S ohledem na situaci v Podněstří nemůže být tedy Moldavsko řazeno na seznam bezpečných zemí původu, na kterém dříve figurovalo. Tento judikatorní vývoj má nicméně význam v případech, kdy správní orgány zamítnou žádost o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť žadatel pochází z bezpečné země původu, přestože vnitrostátní úprava

nepovažuje zemi za bezpečnou jako celek (tj. upravuje teritoriální výjimky). To ovšem není případ posuzované věci, kdy žalovaný z předpokladu bezpečné země původu nevycházel a věcně zvážil udělení všech forem mezinárodní ochrany.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Jelikož soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, žalobu pro její nedůvodnost zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému pak žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 21. května 2026

Karel Ulík v. r.
samosoudce